

62018CJ0185

TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2019. gada 12. jūnijā (*1)

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 401. pants – Nodokļu neitralitātes princips – Uzņēmuma veikta izstrādājumu ar lielu zelta vai citu dārgmetālu saturu ieviešana no privātpersonām nolikuma tos pārdošanai – Pāšuma atsavināšanas nodoklis

Lietā C-185/18

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko Tribunal Supremo (Augstākā tiesa, Spānija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 7. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 9. martā, tiesvedībā

Oro Efectivo SL

pret

Diputación Foral de Bizkaia,

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja K. Toaderē [C. Toader], tiesneši L. Bejs Larsens [L. Bay Larsen] (referenti) un M. Safjans [M. Safjan],

ģenerālvokāle: J. Kokote [J. Kokott],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [A. Calot Escobar],

ģemot vērā rakstveida procesu,

ģemot vērā atbildes, ko sniedza:

—

Oro Efectivo SL vērā – K. Caminos García un A. Landeta Calvo, abogados, kā arī A. Rodríguez Muñoz,

—

Diputación Foral de Bizkaia vērā – M. F. Ortiz de Apodaca García, procurador, un M. Barrena Ezcurra, abogada,

—

Spānijas valdības vērā – S. Jiménez García, pārstāvis,

—

Eiropas Komisijas vārdā – L. Lozano Palacios un J. Jokubauskaitis, pārstāves,

ņemot vērā lēmumu, kas pieņemts pēc enerģētiskās uzskaites izstrādi lietu bez enerģētiskā secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1

Līgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopīgo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “PVN direktīva”), kā arī nodokļu neitralitātes principu.

2

Šis līgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp Oro Efectivo SL un Diputación Foral de Bizkaia (Biskajas provinces valdība, Spānija) par atteikumu atskaitīt pašu atsavināšanas un dokumentāri apliecinātu tiesisko darījumu nodokli.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Sestā direktīva

3

Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopīga pievienotās vērtības nodokļa sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV 1977, L 145, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1991. gada 16. decembra Direktīvu 91/680/EEK (OV 1991, L 376, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – “Sestā direktīva”), 33. panta 1. punkts ir noteikts:

“Neskarot citus Kopienas noteikumus, jo paši tos, kas noteikti spēkā esošajos Kopienas normatīvajos aktos par vispārīgiem nosacījumiem, kā glabāt, pārvietot un uzraudzēt ražojumus, uz kuriem attiecas akcīzes nodoklis, šā direktīva nekavējot dalībvalsti saglabāt vai ieviest nodokli par apdrošināšanas līgumiem, azartspēļu un derību nodokli, akcīzes nodokli, valsts nodevas un vispārīgus jebkurus nodokļus vai maksājumus, ko nevar uzskatīt par apgrozījuma nodokļiem, tomēr ar noteikumu, ka šie nodokļi vai maksājumi tirdzniecībā starp dalībvalstīm nerada formalitātes, šķērsojot robežas.”

PVN direktīva

4

Sestā direktīva tika atcelta, un kopš 2007. gada 1. janvāra tā ir aizstāta ar PVN direktīvu. PVN direktīvas 4. un 7. apsvērumā ir teikts:

“(4)

Lai sasniegtu mērķi – izveidot iekšējo tirgu – iepriekš jāpieņem priekšnoteikums, ka apgrozījuma nodokļa tiesību aktu piemērošana dalībvalstīs nerada konkurences apstākļu izkropojumus un

nekav? pre?u un pakalpojumu br?vu apriti. T?d?? vajadz?gs t? saska?ot ties?bu aktus par apgroz?juma nodok?iem, izmantojot pievienot?s v?rt?bas nodok?a (PVN) sist?mu, lai p?c iesp?jas likvid?tu faktoros, kas var?tu rad?t konkurences apst?k?u izkrop?ojumus k? valstu, t? Kopienas m?rog?.

[..]

(7)

Pat ja kop?j? PVN sist?ma piln?gi nesaska?o likmes un atbr?vojumus, t?s m?r?im vajadz?tu b?t konkurences izl?dzin?šanas l?gumiem, nodok?us der?b?m un azartsp?l?m, akc?zes nodok?us, valsts nodok?us un, visp?r?g? noz?m?, jebkurus nodok?us, nodevas vai maksas, ko nevar raksturot k? apgroz?juma nodok?us ar noteikumu, ka šo nodok?u, nodevu vai maksu iekas?šana tirdzniec?b? starp dal?bvalst?m nerada formalit?tes, š??rsojot robežas.”

5

Š?s direkt?vas 401. pants ir formul?ts š?di:

“Neskarot citus Kopienas ties?bu aktus, š? direkt?va neliedz dal?bvalst?m saglab?t vai ieviest nodok?us apdrošin?šanas l?gumiem, nodok?us der?b?m un azartsp?l?m, akc?zes nodok?us, valsts nodok?us un, visp?r?g? noz?m?, jebkurus nodok?us, nodevas vai maksas, ko nevar raksturot k? apgroz?juma nodok?us ar noteikumu, ka šo nodok?u, nodevu vai maksu iekas?šana tirdzniec?b? starp dal?bvalst?m nerada formalit?tes, š??rsojot robežas.”

Sp?nijas ties?bas

6

No l?muma l?gt prejudici?lu nol?mumu izriet, ka attiec?g?s valsts ties?bu normas ir izkl?st?tas 1989. gada 21. marta Norma foral 3/1989 del Territorio Histórico de Bizkaia, del Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados (Biskajas v?sturisk?s teritorijas provinces Pašp?rvaldes noteikumi 3/1989 par ?pašuma atsavin?šanas un dokument?ri apliecin?tu tiesisko dar?jumu nodokli) (attiec?b? uz 2010. finanšu gadu) 7. un 8. pant?, k? ar? 2011. gada 24. marta Norma foral 1/2011 del Territorio Histórico de Bizkaia, del Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados (Biskajas v?sturisk?s teritorijas provinces Pašp?rvaldes noteikumi 1/2011 par ?pašuma atsavin?šanas un dokument?ri apliecin?tu tiesisko dar?jumu nodokli) (attiec?b? uz 2011. un 2012. finanšu gadu) 9. un 10. pant?. Š?s normas ir identiskas norm?m, kas ietvertas 1993. gada 24. septembra Real Decreto Legislativo 1/1993 por el que se aprueba el Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados (Kara?a le?islat?vais dekr?ts 1/1993, ar ko apstiprina likuma par ?pašuma atsavin?šanas un dokument?ri apliecin?tu tiesisko dar?jumu nodokli konsolid?to redakciju) (1993. gada 20. oktobra BOE Nr. 251) 7. un 8. pant?. Šaj? l?mum? l?gt prejudici?lu nol?mumu ir iek?auts šo normu attiec?go fragmentu kopsavilkums:

[..]

—

ar ?pašuma atsavin?šanas nodokli apliek visu veidu lietu vai ties?bu, kas ietilpst fizisko vai juridisko personu ?pašum?, atsavin?šanu pret atl?dz?bu dar?jumos inter vivos;

—

ar ?pašuma atsavin?šanas nodokli neapliek min?tos ?pašuma atsavin?šanas pret atl?dz?bu dar?jumus, “ja tos veic uz??m?ji vai tirgot?ji savas komercdarb?bas vai profesion?l?s darb?bas

ietvaros, un katr? zi?? – ja pre?u pieg?de vai pakalpojumu sniegšana ir apliekama ar [PVN]”;

–

?pašuma atsavin?šanas nodokli visos lietu un ties?bu atsavin?šanas dar?jumos neatkar?gi no noteikumiem, kurus ir paredz?jušas puses, maks? “pirc?js”.

7

Saska?? ar 1992. gada 28. decembraLey 37/1992 del Impuesto sobre el Valor Añadido (Likums 37/1992 par pievienot?s v?rt?bas nodokli) (1992. gada 29. decembraBOE Nr. 312) 4. pantu dar?jumi, kas apliekami ar PVN, nav apliekami ar ?pašuma atsavin?šanas un dokument?ri apliecin?tu tiesisko dar?jumu nodokli – k? dar?jumi saist?b? ar ?pašuma atsavin?šanu pret atl?dz?bu.

Pamatlieta un prejudici?lais jaut?jums

8

Oro Efectivo, kas nodarbojas ar izejvielu, d?rgakme?u un d?rgmet?lu pirkšanu, p?rdošanu, importu un eksportu, savas darb?bas ietvaros no priv?tperson?m ieg?d?jas izstr?d?jumus, kuros ir liels zelta vai citu d?rgmet?lu ?patsvars, un, lai tos apstr?d?tu un v?l?k no jauna laistu tirdzniec?bas aprit?, tos p?rdod t?l?k citiem uz??mumiem, kas specializ?jušies liet?u vai daž?du d?rgmet?lu izstr?d?jumu izgatavošan?.

9

Hacienda Foral de Bizkaia (Biskajas provinces Valsts kase, Sp?nija) puda uzskatu, ka pras?t?jas pamatliet? 2010.–2012. gad? veiktie zelta un citu met?lu izstr?d?jumu pirkumi no priv?tperson?m bija apliekami ar ?pašuma atsavin?šanas un dokument?ri apliecin?tu tiesisko dar?jumu nodokli.

10

Oro Efectivo š?s nodok?u iest?des l?mumu apstr?d?ja, v?ršoties pie Tribunal Económico?Administrativo Foral de Bizkaia (Biskajas provinces Nodok?u p?rs?dz?bas iest?de, Sp?nija) un apgalvojot, ka vair?kas valsts tiesas bija pie??mušas nol?mumus, no kuriem izrietot, ka š?di pirkuma dar?jumi nav apliekami ar ?pašuma atsavin?šanas un dokument?ri apliecin?tu tiesisko dar?jumu nodokli. Turkl?t t? apgalvoja, ka pamatliet? apl?kotie ieg?des dar?jumi esot veikti t?s komercdarb?bas ietvaros. T? ar? apgalvoja, ka š? nodok?a ietur?šana saist?b? ar ieg?des dar?jumiem, kas jau bija aplikti ar PVN, izrais?tu divk?ršu aplikšanu ar nodokli, p?rk?pjot nodok?u neitralit?tes principu.

11

Tribunal Económico?Administrativo Foral de Bizkaia (Biskajas provinces Nodok?u p?rs?dz?bas iest?de) ar 2015. gada 18. j?nija nol?mumu šo iesniegumu noraid?ja.

12

Oro Efectivo min?t?s iest?des nol?mumu p?rs?dz?ja Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Baskuzemes Augst? tiesa, Sp?nija). Ar t?s 2016. gada 13. septembra spriedumu š? apel?cijas s?dz?ba tika noraid?ta.

13

Par šo spriedumu Oro Efectivo iesniedza kasācijas sūdzību Tribunal Supremo (Augstākā tiesa, Spānija).

14

Minētā tiesa precizē, ka izskatīmajā lietā risinājums lielā mērā ir atkarīgs no nodokļu neitralitātes principa, ko Tiesa jau ir interpretējusi, tvēruma.

15

Konkrēti, tā vēlas noskaidrot, vai tās regulējums, kurā paredzēts, ka uzņēmumam ir jāmaksā atsevišķs, netiešs nodoklis, kas nav PVN un kas izpaužas kā pašuma atsavināšanas un dokumentāri apliecinātu tiesisko darījumu nodoklis, par šo uzņēmuma darījumiem, kuros tas iegādājas preces, piemēram, izstrādājumus no zelta vai sudraba vai rotaslietas, ja šīs preces ir paredzētas saimnieciskajai darbībai, ko veic minētais uzņēmums, kurš veic arī ar PVN apliekamus darījumus, šīs preces no jauna laižot tirdzniecībā apritē, bez iespējas šo darījumu ietvaros atskaitīt summu, kas samaksāta kā minētais nodoklis šo preču sūtītājam, kas iegādējas, ir saderīgs ar PVN direktīvu un nodokļu neitralitātes principu.

16

Šajos apstākļos Tribunal Supremo (Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai [PVN] direktīvai [...] un nodokļu neitralitātes principam, kas izriet no šīs direktīvas, kā arī [Tiesas] judikatūrai, kurā šī direktīva ir interpretēta, ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru dalībvalsts uzņēmumam vai tirgotājam var pieprasīt samaksāt netiešu nodokli, kas nav PVN, par kustama pašuma (konkrēti, zelts, sudrabs vai rotaslietas) pirkumiem no privātpersonas, ja

—

iegādātā prece – veicot tās apstrādi un turpmāku nodošanu – ir paredzēta minētā uzņēmuma saimnieciskajai darbībai;

—

tiks veikti ar PVN apliekami darījumi, iegādāto preci no jauna laižot tirdzniecībā apritē, un

—

saskaņā ar šajā valstī piemērojamajiem tiesību aktiem uzņēmumam vai tirgotājam saistībā ar šiem darījumiem nav atļauts atskaitīt nodokli, kas ir samaksāts par pirmo no minētajām iegādēm?”

Tiesvedība Tiesā

17

Savā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniedzējtiesa lūdz piemērot patērētāja tiesvedību saskaņā ar Tiesas Reglamenta 105. pantu 1. punktu.

18

Šis līgums tika noraidīts ar Tiesas priekšdēļa 2018. gada 30. aprīļa rīkojumu Oro Efectivo (C-185/18, nav publicēts, EU:C:2018:298).

Par prejudiciālo jautājumu

19

Ar šo jautājumu iesniedzītāja būtībā vaicā, vai ar PVN direktīvu un nodokļu neitralitātes principu nepieļauj tādā valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā aplūkots, kurā paredzēta tādā netiešā nodokļa par pakšuma atsavināšanu, kas nav PVN, piemērošana darījumiem, kuros uzņēmums no privātpersonām iegādājas izstrādājumus ar lielu zelta vai citu dārgmetālu saturu un nolūkā izmantot šīs preces minētā uzņēmuma saimnieciskajā darbībā tos pārdod tālāk uzņēmumiem, kas specializējušies lietā vai dažādu dārgmetālu izstrādājumu izgatavošanā, lai tās tiktu apstrādātas un no jauna laistas tirdzniecībā apritē.

20

Šajā ziņā būtu jāatgādina, ka saskaņā ar PVN direktīvas 401. pantu šīs direktīvas noteikumi neliedz dalībvalstīm saglabāt vai ieviest nodokļu apdrošināšanas līgumiem, nodokļu derībām un azartspēlēm, akcīzes nodokļu, valsts nodokļu un vispārīgā nozīmē jebkurus nodokļu, nodevas un maksas, ko nevar raksturot kā apgrozījuma nodokļu, ar noteikumu, ka šo nodokļu, nodevu vai maksu iekasēšana tirdzniecībā starp dalībvalstīm nerada formalitātes, šā rīkojot robežas. Tādējādi, tā kā Savienības tiesības ir atzīti alternatīvi nodokļu režīmi, šāds nodokļu var arī iekasēt, ja tie tiek iekasēti kumulatīvi ar PVN par vienu un to pašu darījumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 20. marts, Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, C-139/12, EU:C:2014:174, 28. punkts, kā arī 2018. gada 7. augusts, Viking Motors u.c., C-475/17, EU:C:2018:636, 26. punkts).

21

Šo noteikuma gramatiskā interpretācija, ņemot vērā negatīvo nosacījumu frāzi “ko nevar raksturot kā apgrozījuma nodokļu”, ļauj secināt, ka dalībvalstīm tikai tad ir atļauts saglabāt vai ieviest nodokļu, nodevas un maksas, ja tie nav pielīdzināmi apgrozījuma nodoklim (spriedums, 2018. gada 7. augusts, Viking Motors u.c., C-475/17, EU:C:2018:636, 27. punkts).

22

Lai arī “apgrozījuma nodokļa” jēdziens nav definēts ne PVN direktīvas 401. pantā, ne arī kādā citā šīs direktīvas noteikumā, ir jānorāda, ka šīs pants būtībā ir identisks Sestās direktīvas 33. pantam (spriedums, 2018. gada 7. augusts, Viking Motors u.c., C-475/17, EU:C:2018:636, 28. punkts).

23

Lietas, kurās izdots 2008. gada 27. novembra rīkojums Renta (C-151/08, nav publicēts, EU:C:2008:662), kā arī pasludināts 2014. gada 20. marta spriedums Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona (C-139/12, EU:C:2014:174), Tiesa pauda savu nostāju par to, vai ar Sestās direktīvas 33. panta 1. punktu saderīgs ir valsts tiesiskais regulējums attiecībā uz nodokli, kurš piemērojams pakšuma atsavināšanai pret atlīdzību un kura pakšbas ir līdzīgas pamatlietā aplūkots nodokļa pakšbām. Tiesa, atgādinājusi savā judikatūrā norādītās ietras būtiskās PVN pakšbas – vispārīgā PVN piemērošana darījumiem, kuru priekšmets ir preces vai pakalpojumi, tādēļ

apmēra noteikšana proporcionāli nodokļa maksājuma saņēmējam samaksai par precēm vai sniegtajiem pakalpojumiem, šis nodokļa iekasēšana katrā ražošanas un izplatīšanas procesa stadijā, ieskaitot mazumtirdzniecību, neatkarīgi no iepriekš notikušo darījumu skaita un PVN, kas jāmaksā nodokļa maksājuma, atskaitīšana no iepriekšējās ražošanas un izplatīšanas procesa stadijās samaksājuma summas, kā rezultātā šis nodoklis attiecīgajā stadijā tiek uzlikts tikai šajā stadijā pievienotajai vērtībai un tā galīgā apmēru sedz galapatērētājs, – pauda viedokli, ka šāds nodoklis no PVN atšķiras tādi, ka to nevar kvalificēt kā nodokli, kuram ir apgrozījuma nodokļa īpašības Sestās direktivas 33. panta 1. punkta izpratnē (rīkojums, 2008. gada 27. novembris, Renta, C-151/08, nav publicēts, EU:C:2008:662, 32. un 45. punkts, kā arī spriedums, 2014. gada 20. marts, Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, C-139/12, EU:C:2014:174, 29. punkts).

24

Šajā ziņā Tiesa citastarp ir konstatējusi, ka šāds nodoklis nav vispārīgi piemērojams visiem darījumiem, kuru priekšmets ir preces vai pakalpojumi, un ka to neietur tāda ražošanas un izplatīšanas procesa ietvaros, kurā paredzēts, ka katrā tā stadijā no maksājuma nodokļa apmēra var atskaitīt minētā procesa iepriekšējās posmos samaksātās summas (šajā nozīmā skat. rīkojumu, 2008. gada 27. novembris, Renta, C-151/08, nav publicēts, EU:C:2008:662, 41. un 43. punkts).

25

Šajā ziņā nekas Tiesas rīcībā esošajos lietās materiālos neapstiprina konstatēto, ka šā līguma sniegtā prejudiciāla nolikuma ietvaros šis jautājums būtu jāanalizē citādi. Tādi, ka Tiesas atbilde, kas izklāstīta šajā spriedumā 23. un 24. punktā minētajos nolikumos, ciktāl tie attiecas uz Sestās direktivas 33. panta 1. punktu, ir uzskatāmi par tiem, ko šajā lietā var attiecināt arī uz PVN direktivas 401. pantu.

26

No tā izriet, ka šāds nodoklis kā pamatlīdz apliekotais nevar tikt uzskatīts par to, kam būtu apgrozījuma nodokļa īpašības PVN direktivas 401. panta izpratnē.

27

Turklāt, kā uzskata iesniedzējtiesa, pamatlīdz apliekotais nodokļa piemērošana vienlaikus ar kopājo PVN sistēmā PVN jomā varētu izraisīt nodokļu neitralitātes principa aizskārumu.

28

Attiecībā uz šo principu, kurš ir atgādāts PVN direktivas 4. un 7. apsvērumā, ir jānorāda, ka, lai izvairītos no rezultāta, kas neatbilstu kopējās PVN sistēmas mērķim – vienādot nodokļa uzlikšanas nosacījumus vienādam darbības neatkarīgi no dalībvalsts, kurā tas notiek, – jebkurš tāds nodokļa kā pamatlīdz apliekotais nodoklis īpašību salīdzinājums ar PVN īpašībām ir jāveic, ņemot vērā šo mērķi. Šajā ziņā īpaša uzmanība ir jāpievērš prasībai, ka vienmēr jānodrošina kopējās PVN sistēmas neitralitāte (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2018. gada 7. augusts, Viking Motors u.c., C-475/17, EU:C:2018:636, 41. punkts).

29

Tomēr, kā pamatoti uzsvērusi Eiropas Komisija, PVN jomā nodokļu neitralitātes princips šo pienākumu nodrošināt neitralitāti paredz vienīgi ar PVN direktīvā ieviestās saskaņotās kārtības ietvaros. Tā kā šajā gadījumā runa ir par nodokli, kura saskaņošanu šā direktīvā neparedz,

kopējās PVN sistēmas neitralitātes pārskatpārbaudes nav iespējams (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 24. oktobris, Metropol Spielstätten, C-440/12, EU:C:2013:687, 57. punkts).

30

Ēmot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, atbilde uz uzdoto jautājumu ir tāda, ka PVN direktīva un nodokļu neitralitātes princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādus valsts tiesisko regulējumu kā pamatlīdzekļu aplenkotais, kurā paredzēta tāda netieša nodokļa par pašuma atsavināšanu, kas nav PVN, piemērošana darījumiem, kuros uzņēmums no privātpersonām iegādājas izstrādājumus ar lielu zelta vai citu dārgmetālu patvaru nolūkā izmantot šīs preces minētā uzņēmuma saimnieciskajā darbībā un tos pārdo tādēļ uzņēmumiem, kas specializējusies lietot vai dažādu dārgmetālu izstrādājumu izgatavošanā, lai tās tiktu apstrādātas un no jauna laistas tirdzniecībā apritē.

Par tiesāšanas izdevumiem

31

Attiecībā uz pamatlīdzekļu pusēm šī tiesvedība ir stadijā procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanas izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) nospriež:

Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu un nodokļu neitralitātes princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādus valsts tiesisko regulējumu kā pamatlīdzekļu aplenkotais, kurā paredzēta tāda netieša nodokļa par pašuma atsavināšanu, kas nav PVN, piemērošana darījumiem, kuros uzņēmums no privātpersonām iegādājas izstrādājumus ar lielu zelta vai citu dārgmetālu patvaru nolūkā izmantot šīs preces minētā uzņēmuma saimnieciskajā darbībā un tos pārdo tādēļ uzņēmumiem, kas specializējusies lietot vai dažādu dārgmetālu izstrādājumu izgatavošanā, lai tās tiktu apstrādātas un no jauna laistas tirdzniecībā apritē.

[Paraksti]

(*1) Tiesvedības valoda – spāņu.